Hur hanteras pengar i din församling?

Spara som PDF

Vi hade under september/oktober (2025) ute en fråga i BibelFokus ifall **gåvor** till talare och musiker som besöker kristna församlingar är något som skall rapporteras till Skatteverket av församlingarna. Frågan löd så här:

”Vad tror du? Skall en ’kärleksgåva’ som en inbjuden talare eller musiker får av församlingen redovisas till Skatteverket av församlingen?”

Tre svarsalternativ fanns:

1. Ja alltid, oavsett belopp (30% valde detta svar)
2. Ja, men bara om det är mer än 1000 kr (22%)
3. Nej, det är ju en gåva (48%)

Det rätta svaret är nr 1, vilket ju visar att nästan hälften trott fel i detta. Utifrån detta resultat kan man gissa att det finns en anledning att strama upp hanteringen av gåvor i ett antal församlingar. Mina egna och andras erfarenheter visar också på detta.

Genom åren som kristen har jag sett och förstått att insamlade pengar vid gudstjänster, konserter, seminarier, m.m. ibland hanteras på ett olagligt sätt, men även omoraliskt. Jag har även fått detta berättat för mig av kristna vänner. Det handlar då om att kollekter går rakt ner i fickan på en inbjuden förkunnare, musiker eller sångare, utan någon som helst bokföring eller redovisning. Ofta kallas en sådan gåva för ”kärleksoffer” eller ”kärleksgåva”. Men är det verkligen inte okej att ge en gåva till en inbjuden talare eller musiker utan att redovisa det till Skatteverket?

Jag gjorde helt frankt så att jag ställde mina frågor till Skatteverket:

”Jag undrar hur man skall förhålla sig till gåvor som ges till talare och musiker som bjuds in till kristna församlingar för att framföra något (undervisning eller sång och musik). Den ersättning som ges är ibland i form av en s.k. "kärleksgåva". Gåvan utgör i detta fall den insamlade kollekten ihop med vad som kan ha swishats in till församlingen för detta ändamål. Pengarna går direkt till den som var inbjuden utan någon redovisning eftersom man anser att detta är en gåva till stöd för personens kristna verksamhet. Ryms detta inom gåvoreglerna eller skall det anses vara en beskattningsbar ersättning? Och vad skall den som utför sång, musik, undervisning deklarera om denne:

1) får en summa under 1000kr?

2) får en summa över 1000kr?”

Skatteverket svarade:

”Eftersom det är personer som blir inbjudna för att utföra en prestation (undervisning eller sång och musik), så är detta en skattepliktig inkomst för dessa personer.

Om inkomsten är mindre än 1 000 kronor **under ett helt inkomstår per person** behöver ni som arbetsgivare inte betala in arbetsgivaravgifter och det räcker med att ni **skickar in kontrolluppgifter** för dessa personer.

Om beloppet är 1000 kr eller mer ska ni redovisa detta så som ni redovisar för alla andra anställda.

När ni skickar in kontrolluppgifterna så kommer dessa uppgifter med i personens inkomstdeklaration och personen ska kontrollera att dessa är korrekta, så som de ska kontrollera alla uppgifter i sin inkomstdeklaration innan de skickar in den till Skatteverket.

Det privatpersonen ska tänka på är att om de har flera utbetalare av skattepliktig inkomst så ska huvudutbetalaren, den som betalar ut mest brutto på ett kalenderår (= inkomstår) dra preliminär A-skatt enligt deras skattetabell. Alla övriga ska dra 30 % annars riskerar de kvarskatt. Anledningen till detta är att i skattetabellerna ingår

> grundavdraget och detta avdrag kan de endast få en gång.”

Sedan kom jag på en fråga till som jag mailade till Skatteverkets expert:

> ”Jag kom på en fråga till när det gäller talare och musiker som besöker en församling. Skall milersättning till sådana personer redovisas på något sätt?”

Skatteverket svarade:

> ”När anställda gör tjänsteresor med egen bil kan en arbetsgivare betala ut skattefri bilersättning enligt schablonbelopp. Schablonbelopp för egen bil är 25 kronor per mil för inkomstår 2024 och 2025. Ni kan också skattefritt ersätta anställda som rest i tjänsten med allmänna kommunikationer för deras verkliga kostnad för resan.”

Girighet eller okunskap?

Helt klart gör många församlingar fel med sådana här pengar, både när det gäller ersättning till inbjudna talare (inte sällan pensionerade) och musiker. Att man kallar en sådan ersättning för ”kärleksgåva” gör alltså inte att den blir skattebefriad. Frågan är väl om man gör detta medvetet för att slippa undan redovisning, arbetsgivaravgifter och inkomstskatt för inbjudna personer, eller om det beror på okunskap. I vilket fall som helst bör man skärpa sig här, för min tro är att Gud inte kan välsigna oss kristna och församlingarna om vi medvetet fifflar med pengar; det ligger både otro, slapphet och girighet i detta i sådant fall. Det samma gäller om man betalar svarta pengar till t.ex. hantverkare som utfört arbete i församlingen – men även privat hemma så klart. Sedan finns det exempel då kollekter i mindre församlingar går rakt ner i fickan på självaste pastorn, men det har jag inte själv sett, bara förstått från vad andra berättat att sådant också förekommer – det är möjligen ännu värre.

Vill vi se väckelse i församlingarna och i vårt land, då måste vi så klart göra upp med alla omoraliska och olagliga förehavanden. Många tror att väckelse börjar som svar på bön, men det vanliga är att väckelse föregås av kristna personers djupa omvändelse och förkrosselse. Bönen kommer sedan som en respons på väckelsevindarna; är det väckelse, DÅ ber man!

Här vill jag ta med några bibelord som kan vara bra att minnas om du tycker att jag är gnetig i det jag skrivit här:

> Matt 6:24: ”Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.”
>
> 1 Tim 6:10: ”Kärlek till pengar är en rot till allt ont.”
>
> Rom 13:7: ”Ge alla vad ni är skyldiga dem: skatt åt den som ska ha skatt, tull åt den som ska ha tull…
>
> Luk 20:20-25: ”De (de skriftlärda) höll Jesus under uppsikt och skickade ut några spioner som skulle låtsas vara ärliga för att få fast honom för något som han sade, så att de kunde utlämna honom åt ståthållarens makt och myndighet. De frågade honom: ’Mästare, vi vet att du talar och undervisar rätt och inte tar parti för någon utan lär ut sanningen om Guds väg. Är det tillåtet för oss att betala skatt till kejsaren eller inte?’ Men han genomskådade deras list och sade till dem: ’Visa mig en denar. Vems bild och inskrift har den?’ De svarade: ’Kejsarens.’ Han sade till dem: **’Ge då kejsaren det som tillhör kejsaren**, och Gud det som tillhör Gud.’ ”
>
> Rom 13:2: ”Den som motsätter sig överheten går därför emot Guds ordning, och de som gör så drar domen över sig själva.”
>
> Rom 13:4: ”Överheten är en Guds tjänare till ditt bästa. Men gör du det onda ska du vara rädd, för överheten bär inte svärdet utan orsak. Den är en Guds tjänare, en hämnare som straffar den som gör det onda.”

Jag har många gånger pekat på att vi måste kasta ut alla villoläror om vi skall få se ett andligt uppvaknande och Guds välsignelse över vårt land. Men det finns alltså även en hel del att städa upp i landets församlingar vad det gäller hantering av pengar. I detta tänker jag inte enbart på vad Gud anser om detta, jag tänker även på vad vanligt folk – folk utanför kyrkor och församlingar – skulle tycka om de fick veta att det fifflas med pengar i den kristna verksamheten. Hua mig! Här är några bibelord att begrunda med tanke på vårt rykte bland de utomstående:

> 1 Tess 4:11-12: ”Sätt en ära i att leva lugnt och sköta ert och arbeta med era händer, så som vi befallt er, **så att ni väcker respekt hos de utomstående** och inte behöver sakna något.”
>
> 1 Tim 3:2-3, 7: ”En församlingsledare måste vara oklanderlig, en enda kvinnas man, nykter, förståndig, aktad, gästfri och en god lärare. Han får inte missbruka vin eller vara våldsam, utan ska vara vänlig, fridsam och **fri från pengabegär**. Han måste också **ha gott anseende bland de utomstående**, så att han inte får dåligt rykte och fastnar i djävulens snara.”

Läs gärna min text ”Den kollegiala korruptionen i kristenheten” eftersom det ämnet har lite beröring med det jag skrivit här.

/Lennart